

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΕΩΣ ΡΑΦΗΝΑΣ

24ο χλμ. Λεωφόρου Μαραθώνος, Ραφήνα + τηλ. 22940-76833 + analipsirafinas.gr | analipsirafinas@yahoo.com

Ώρθρος: 7:15 π.μ. – Προηγουμένη πρωινή 7:30 π.μ. / Εσπερινός – Μ. Απόδειπνο: 5:30 μ.μ.

ΘΕΙΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ & ΙΕΡΕΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΕΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2023

Σάββατο	1	Θ. Λειτουργία [Ακαθίστου Ύμνου]	I. N. Αναλήψεως
Σάββατο	2	Εσπερινός	I. N. Αγ. Παΐσιου
Κυριακή	2	Θ. Λειτουργία [Μαρίας της Αιγυπτίας]	I. N. Αναλήψεως
Κυριακή	2	Στ' Κατανυκτικός Εσπερινός	I. N. Αγ. Παΐσιου
Δευτέρα	3	Μ. Απόδειπνο	I. N. Αγ. Παΐσιου
Τρίτη	4	Μ. Απόδειπνο	I. N. Αγ. Παΐσιου
Τετάρτη	5	Θ. Λειτουργία Προηγουσμένων	5:30 I. N. Αναλήψεως
Πέμπτη	6	Μ. Απόδειπνο	I. N. Αγ. Παΐσιου
Παρασκευή	7	Θ. Λειτουργία Προηγουσμένων	I. N. Αναλήψεως
Σάββατο	8	Θ. Λειτουργία [Έγερσις Λαζάρου]	I. N. Αναλήψεως
Σάββατο	8	Εσπερινός	I. N. Αγ. Παΐσιου
Θα ακολουθήσει ξεχωριστή έκδοση για το Πρόγραμμα Ι. Ακολουθιών της Μ. Εβδομάδας			
Δευτέρα Διακ.	17	Αναστάσιμη Θ. Λειτουργία	I. N. Αναλήψεως
Τρίτη Διακ.	18	Αναστάσιμη Θ. Λειτουργία	I. N. Αγ. Παΐσιου
Παρασκευή Δ.	21	Αναστάσιμη Θ. Λειτουργία	I. N. Αναλήψεως
Σάββατο Διακ.	22	Αναστάσιμη Θ. Λειτουργία	I. N. Αγ. Βαρθάρα
Σάββατο	22	Εσπερινός	I. N. Αγ. Παΐσιου
Κυριακή	23	Θ. Λειτουργία [Θωμά – Αγ. Γεωργίου]	I. N. Αναλήψεως
Σάββατο	29	Θ. Λειτουργία [Ιάσωνος Σωσιπάτρου]	I. N. Αναλήψεως
Σάββατο	29	Εσπερινός	I. N. Αγ. Παΐσιου
Κυριακή	30	Θ. Λειτουργία [Μυροφόρων]	

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

- **Εκδήλωση για τα «Πάθη», Κυριακή 2/4/23:** με προβολή και ομιλία του πανοσ. Αρχιμ. π. Αποστόλου Τσολάκη, με θέμα «Μπροστά στο Σκάνδαλο». Μετά την Θ. Λειτουργία [το κατηχητικό θα λειτουργήσει κανονικά για τελευταία φορά προ του Πάσχα με ποικίλες δράσεις]
- **Σύναξη Νέων:** Δευτέρα 3/4/23 8:30 μ.μ.
- **Γενική Καθαριότητα Ι. Ναού:** Πέμπτη 6/4/23 8:30 π.μ.
- **Ι. Εξομολόγηση:** Δευτέρα 6:30 μ.μ. & Παρασκευή από 5:00 μμ

Ή πορεία προς τό Άγιο Πάσχα

του Κωνσταντίνου Ζορμπά

Ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Ἑβδομάδα Ἡ πορεία μας φθάνει στό τέλος της. Στόν ἀληθινό σκοπό της. Φθάνουμε στήν Ἑβδομάδα τῶν Παθῶν. Ἡ πορεία τοῦ Τριωδίου ἔχει φθάσει οὐσιαστικά στό τέλος της ἤδη ἀπό τήν προηγούμενη Ἑβδομάδα. "Τήν ψυχαφελή, πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν, καί τήν ἁγίαν Ἑβδομάδα τοῦ Πάθους σου, αἰτοῦμεν κατιδεῖν Φιλάνθρωπε...". Μέσα ἀπό τά λόγια αὐτά ἡ Ἐκκλησία μᾶς προειδοποιεῖ ὅτι ἡ Σαρακοστή ἔχει τελειώσει. Τό Τριώδιον βρίσκεται στό τέλος, ἐνῶ τό τελευταῖο μέρος του ἀρχίζει. Φθάνουμε στήν Ἑβδομάδα τῶν Παθῶν. Οἱ τρεῖς ἡμέρες πού ἀκολουθοῦν ἡ Ἐκκλησία τίς ὀνομάζει Ἁγίες καί Μεγάλες καί

έχουν ένα όρισμένο στόχο. Μας υπενθυμίζουν την έσχατολογική σημασία του Πάσχα. Σήμερα όλοι μας λίγο-πολύ θεωρούμε την μεγάλη Έβδομάδα ως μία όμορφη παράδοση, μία σημαντική ήμερομηνία στην άτζέντα μας. Πάσχα σημαίνει τό τέλος του κόσμου (Ι. Κορ. 7: 31).

Πάσχα σημαίνει τό πέρασμα στην αιώνια βασιλεία του Θεού. Τό Πάσχα δέν είναι μία άπλή ανάμνηση, ένα χθεσινό γεγονός. Ο σκοπός των τριών πρώτων ήμερών είναι ακριβώς νά κατανοήσει ο άνθρωπος όλα αυτά πού θά έπακολουθήσουν. Τά λειτουργικά κείμενα μας καλούν νά ζήσουμε τά γεγονότα και νά ακούσουμε "πάντες οί πιστοί, συγκαλουμένης ύψηλῶ κηρύγματι, τής ακτίστου και έμφύτου σοφίας του Θεού" (Μ. Πέμπτη, Ωδή α').

Τά γεγονότα όμως πού θά ακολουθήσουν δέν αποτελούν μία άπλή ανάμνηση, αλλά γίνονται ΣΗΜΕΡΟΝ. Σήμερα τό κατά του Χριστού πονηρόν συνήθη τό συνέδριον... (Ιδιόμελο). Σήμερα ο Ιούδας, τό τής φιλοπτωχείας κρούπει προσωπειόν (και όχι πρόσωπον....). Σήμερα την των χρημάτων άγχόνην, Ιούδας έαυτῶ περιτίθησι... Σήμερα Καϊάφας άκων προφητεύει, συμφέρει λέγων, ύπέρ του λαού έναν άπολέσθαι... Σήμερα έλεγεν ο Κτίστης ουρανού και γής, τοίς έαυτου μαθηταίς, ήγγικεν ή ώρα. Σήμερα ο Ιούδας, παραποιείται θεοσέβειαν. Σήμερα γρηγορεί ο Ιούδας, παραδούναι τον Κύριον, (και άλλου ίνα τον Δημιουργόν και κτίστην των άπάντων, Πιλάτω παραδώσει). Σήμερα τῷ Σταυρῷ προσήλωσαν Ιουδαίοι (Ακολουθία των άγιων παθών). ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΡΕΜΑΤΑΙ ΕΠΙ ΕΥΛΟΥ Ο ΕΝ ΥΔΑΣΙ ΤΗΝ ΓΗΝ ΚΡΕΜΑΣΑΣ. "Σήμερα σε θεωρούσα, ή άμεμπτος Παρθένος εν Σταυρῷ και Λόγε, αναρτώμενον, οδυρομένη μητρώα σπλάγχνα, έτέρωτο την καρδίαν, πικρῶς...." (Ακολουθία των Άγιων Παθών). Σήμερα "ο άπρόσιτος τής ουσίας, έργον δούλου ανέλαβε" (Ιδιόμελο 4ο, Μ. Πέμπτη Έσπέρας). Ποίό μπορεί νά είναι τό νόημα του σήμερα; Γίνονται όλα αυτά τά γεγονότα σήμερα ή αποτελούν άπλές έπαναλήψεις; Ίσως νά μην έχει και μεγάλη σημασία για μας αυτός ο λειτουργικός χρόνος τής Εκκλησίας μας, αφού τά πάντα ανήκουν στό παρελθόν. Είναι άραγε παρελθόν; Η κατάστασή μας, αγαπητοί μου, έχει δημιουργήσει μία πόλωση γύρω μας πού αδυνατούμε νά δοῦμε τά γεγονότα μέσα από την άληθινή τους διάσταση. Γιορτάζουμε δυστυχώς μέ ιδέες, αλλά ή σωστή γιορτή δέν είναι τίποτε άλλο παρά ένα γεγονός συνάντησης μέ τον άλλον ξεπερνώντας την απομόνωση. Θά μπορούσε νά πει κανείς ότι όλη ή ζωή τής Εκκλησίας είναι μία συνεχής ανάμνηση και αναφορά (Σμέμαν). Η μνήμη είναι ή πιό θαυμάσια, αλλά παράλληλα και ή πιό τραγική από όλες τις ανθρώπινες λειτουργίες, γιατί τίποτε άλλο δέν αποκαλύπτει καλύτερα την διασπασμένη φύση τής ζωής μας, την άνικανότητα του ανθρώπου νά διατηρήσει κάτι πραγματικά και νά τό κατέχει άληθινά στον κόσμο αυτόν. Η μνήμη μας φανερώνει ότι "ο χρόνος και ο θάνατος βασιλεύουν στη γη". Ασφαλώς και όλα αυτά δέν γίνονται σήμερα, αλλά "σήμερα" μπορούμε νά θυμόμαστε αυτές τις πράξεις μας και ή Εκκλησία είναι βασικά τό δώρο και ή δύναμη αυτής τής ανάμνησης, πού μεταβάλλει τις πράξεις από παρελθόν σε αιώνια πραγματικά γεγονότα (Σμέμαν). Ο χρόνος παύει νά ύπάρχει μέ τή μορφή του παρόντος και του μέλλοντος και τον βιώνουμε σαν ένα διαρκές παρόν. Ζούμε σαν νά συμβαίνουν σήμερα. Μόνο μέσα στην Εκκλησία ένα ιστορικό γεγονός μπορεί και γίνεται ένα γεγονός ξεχωριστό, για μένα και για σένα, για τον καθένα ξεχωριστά. Γίνεται μία δύναμη στη ζωή μου, μία ανάμνηση, μία χαρά. "Τά Πάθη τά σεπτά ή παρούσα ήμερα, ως φῶτα σωστικά ανατέλλει τῷ κόσμῳ", μας διαβεβαιώνει και πάλι ο ύμνωδός.

Αντί Έπιλόγου: Ο Ντοστογιέφσκυ στό βιβλίο του ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΡΑΜΑΖΩΦ γράφει: "Εκείνος πού μπορεί νά έχει καλές αναμνήσεις από την παιδική του ήλικία είναι σωσμένος για όλη του τή ζωή" και κάνει αυτή την παρατήρηση όταν θυμάται την μητέρα του πού τον είχε πάρει μαζί της στην Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων. Η καθημερινότητα δέν θά μας αφήσει νά καταλάβουμε τό τί γίνεται τις ήμέρες αυτές. Τό αναστάσιμο φῶς θά μεταφερθεί μέ τις λαμπάδες πού θά φέρουν στα χέρια τους τά παιδιά μας. Στολισμένες όμως μέ τή δύναμη και τή βία. Ο θάνατος νικήθηκε και εμείς θά επιμένουμε νά κρατάμε κι αυτή τή στιγμή στα χέρια μας τον ίδιο τό θάνατο. Στην αναστάσιμη Θεία Λειτουργία ακούμε τό "Πεφώτισται τά σύμπαντα τῇ Αναστάσει σου Κύριε και ο Παράδεισος πάλιν ήνέωκται. Πάσα δέ ή κτίσις άνευφημοῦσα σε, ύμνο σοι καθ' έκάστην προσφέρει". Αυτός ο ύμνος εκφράζει την "έμπειρία μιας οίκουμενικής άπαρχής, μιας πλήρους κοινωνίας των πάντων σαν παρόρμηση πού κάνει τους πιστούς νά άγκαλιάζονται, νά αποκαλούν άδελφούς και τους έχθρους τους, νά άλληλοσυγχωρούνται". Είναι αυτό πού οί Πατέρες αποκαλούν πανενότητα. Άνθρωποι, άγγελοι, φύση. Τό πασχαλινό φῶς. Τό μεσονύκτιον, μέσα στον κατασκότεινο ναό, από τό Ίερό Βήμα και μέχρι τον τάφο του Κυρίου, σε όλα τά Κοιμητήρια, έξέρχεται και επιλάμπει τό φῶς τό άνέσπερο του αναστάσιμου Χριστού: "Φῶς εκ φωτός, Θεός άληθινός εκ Θεού άληθινού", αυτό τό "φῶς του Χριστού", πού "φαίνει πᾶσι" καλούμαστε νά πάρουμε όλοι μας και νά γίνουμε και μείς φῶς Χριστού. "Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός ουρανόσ τε και γῆ και τά καταχθόνια..." Γιορτάζει όλη ή φύση, συμμετέχει όλη ή δημιουργία στο φῶς τής Ανάστασης και ο λαός ξεχύνεται μέ τό φῶς τής Ανάστασης στους δρόμους, στους άγρους, μεταφέρει τό φῶς στο σπίτι του, την κατ' οίκον εκκλησία του. Ο αναστάσιμος Χριστός γίνεται "τό φῶς του κόσμου".

Στην χαρά αυτή "εισέλθετε πάντες, δέχεται τον έσχατον καθάπερ και τον πρώτον.... και τον ύστερον έλεει και τον πρώτον θεραπεύει. Κακείνω δίδωσι και τούτω χαρίζεται. Και τά έργα δέχεται και την γνώμην άσπάζεται, και την πράξιν τιμᾶ και την πρόθεσιν επαινεί..." (Κατηχητικός Λόγος του Ιωάννου του Χρυσοστόμου). Ο Χριστός μέ την Ανάστασή Του έπεμβαίνει στον κόσμο. "Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι σήμερα αναστάσι σοι" κι αυτή ή "συνέγερση" πραγματώνεται μέ την μεταμόρφωση του ανθρώπου και του κόσμου.